DIELEN
GERECHTSDEURWAARDERS

Schuttershofweg 1 4538 AA Terneuzen
Postbus 408 4530 AK Terneuzen
T 0115 612797 F 0115 694824
info@dielengerechtsdeurwaarders.nl
www.dielengerechtsdeurwaarders.nl

Kenmerk: L151343

Heden, tweeëntwintig september tweeduizendvijftien,

ten verzoeke van de stichting **INTERMEDIAIRE STICHTING VAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS**, gevestigd te 5731 NK Mierlo, gemeente Geldrop-Mierlo, aan de Kastanje 28, hierna te noemen requirante, te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van requirante, ten deze vertegenwoordigd door J.P. van den Wittenboer, voorzitter van requirante, alsmede te 4538 AA Terneuzen aan de Schuttershofweg 1, ten kantore van Dielen Gerechtsdeurwaarders,

heb ik, Paulus Johannes Dielen, gerechtsdeurwaarder met vestigingsplaats Terneuzen, aldaar woonplaats hebbende en kantoorhoudende aan de Schuttershofweg 1,

AAN:

het rechtspersoonlijkheid bezittend orgaan **EUROPEES PARLEMENT, VOORZITTER VAN COMMISSIES PETI / VERZOEKSCHRIFTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT**, zetelende en kantoorhoudende te 1047 Brussel (België), aan de Wiertzstraat 60, hierna te noemen gerequireerde, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Nederland, mitsdien ten deze ex artikel 56 lid 2 Rv. en uit kracht van de EG-verordening nr 1393/2007 van de Raad van de Europese Unie van 13 november 2007 (EU Betekenings-Verordening) twee exemplaren van dit exploot gesteld in de Nederlandse taal per aangetekende post verzonden naar de ontvangende instantie in België, te weten:

Gerechtsdeurwaarder Claude Mollet, gevestigd en kantoorhoudende te 1040 Etterbeek (België) aan de Sneessensstraat 13,

Het formulier als bedoeld in artikel 4 lid 3 van genoemde verordening is door mij, gerechtsdeurwaarder ingevuld in de Nederlandse taal.

Aan de ontvangende instantie heb ik verzocht om dit exploot te betekenen, daarvan kennis te geven op de wijze als onder 5 in het hiervoor genoemd formulier "aanvraag om betekening of kennisgeving van stukken" omschreven, te weten betekening volgens de wet van de aangezochte staat (5.1. formulier).

BETEKEND:

een herinnering verzoekschrift ex artikel 227 VWEU met bijlagen, houdende de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Derdengeldrekeningen:
Rabobank NL62RABO0147633036 ABN AMRO NL65ABNA0528808761 . KvK NL55138624 BTW NL851581262B01

MET AANZEGGING:

1. dat requirante aan gerequireerde een termijn van twee maanden vanaf heden stelt, om aan de verplichting te voldoen als nader omschreven in de ten deze betekende stukken.

2. dat hierbij uitdrukkelijk naar de inhoud van de ten deze betekende stukken wordt verwezen, welke als hier Ingelast dienen te worden beschouwd en onlosmakelijk deel van dit exploot uitmaken.

Geschiedende deze betekening ten effecte rechtens en ter voldoening aan de wettelijke bepalingen.

De kosten dezes zijn voor mij, gerechtsdeurwaarder:

Exploot	€ 65,91
verschot conform artikel 9 Btag (portokosten)	€ 11,00
verschot conform artikel 10 Btag (btw)	€ 13,84
	€ 90,75

Hierbij verklaart ondergetekende dat bovenstaande verschotten zijn gemaakt voor de goede verrichting van de ambtshandeling en noodzakelijk waren, alsmede dat hij geen rechtstreeks of middellijk belang heeft in de onderneming of derde die bovenstaande verschotten factureert.

De kosten zijn verhoogd met de btw nu de verzoekende partij niet btw-plichtig is.

gerechtsdeurwaarder

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights

HERINNERING

verzoekschrift

Artikel 227 VWEU

BETEKENEN AAN GEADRESEERDE IN PERSOON DOOR DE DEURWAARDER

Aan: EUROPEES PARLEMENT
Voorzitter van Commissies Peti / Verzoekschriften van het Europees Parlement
Cecilia Wikström
Wiertzstraat 60

B-1047 BRUSSEL
BELGIË

[language Dutch – taal Nederlands]

Heden, heb ik Joannes Petrus van den Wittenboer van Nederlandse nationaliteit en voorzitter van de stichting IFUD of Human Rights die is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in Eindhoven onder nummer 41092925, een herinnering laten betekenen op een eerder verzonden verzoekschrift Artikel 227 VWEU, via aangetekende post verzonden de data 24 juni 2015,onder aantekenregistratie nummer:RN688057471NL,

aan het Europees Parlement te Brussel,Petitions Committee European Parliament,B-1047 Brussels,Belgium,nadien ingeschreven in het algemene register onder nummer **0794/2015**,datum registratie verzoekschrift negenentwintig Juli tweeduizend en vijftien (29-07-2015),verzoeker J.P. van den Wittenboer woonachtig ten adres Kastanje 28, Mierlo,onder de stichting IFUD of Human Rights,te dezer zake woonplaats kiezende te Mierlo aan de Kastanje 28 ten woonadres van J.P. van den Wittenboer,(zelfde adres).Volledig adres: Kastanje 28,5731NK Mierlo - Nederland,en tevens ter zake deze betekening ten adres van het kantoor van de gerechtsdeurwaarder gekozen.

Inleiding:

De reden dat Ik deze herinnering verstuur is om geadreseerde te behoeden voor mogelijk nalaten:in strijd met het recht van de Europese Unie,heeft nagelaten een besluit te nemen,(nalaten artikel 265 VWEU).Op eerder verzoek van 24 juni 2015 is geen inhoudelijke reactie binnengekomen,het verzoekschrift is wel ingeschreven in het algemene register met een nummer.Daarom stel Ik een nieuwe termijn van twee maanden om aan de verplichting te voldoen.De termijn loopt vanaf de datum van de betekening,een in het exploot nauwkeurig aangegeven datum.[Verordening (EG)nr.1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken,vervangen in 2013 door COM(2013)858 final].

Haatmisdaden:

Lidstaat Nederland samen met Europese Commissie "Juncker": handelen of niet handelen met gebruikmaking van verschillende laakbare instrumenten en constructies om deze misdaden te kunnen wegmaken / omzeilen om veroordeling te ontkomen.De aanhechtingen bij het verzoek om strafvervolging Artikel 119 GW lidstaat Nederland zijn dezelfde aanhechtingen als van Artikel 258 VWEU verzoekschrift inbreukprocedure aan Europese Commissie.Deze producties staan op data DvD-rom.Zowel Lidstaat Nederland alsmede de Europese Commissie is in het bezit van de producties.

Vermelding:

Het verzoekschrift Artikel 227 VWEU maakt thans onderdeel uit van een nieuw boek met de titel "Europese Commissie Juncker",barcode,UPC nummer:1230000406284.het boek is verder geregistreerd onder ISBN nummer:9789402133653. In opdracht van IFUD of Human Rights onder leiding van J.P. van den Wittenboer,2015, 805 blz- pdf,(link voor downloaden) http://www.archive.org/details/EUROPESECOMMISSIEJUNCKER

Europese Commissie:

citeer eerste vice-voorzitter Europese Commissie Frans Timmermans uit zijn toespraak aan het Europees Parlement in Straatsburg,12 februari 2015-SPEECH/15/4402- oorspronkelijk in het

engels:er kan geen Europa zijn zonder de volledige eerbiediging van onze gemeenschappelijke waarden.Deze Commissie is gewijd aan het bevorderen van de grondrechten en de rechtsstaat. "Ik zal er persoonlijk op toezien dat de Commissie handelt in een **niet-ideologische** wijze,en beoordeelt ieder geval afzonderlijk eerlijk en objectief,op basis van de feiten van de zaak en op de wet",(einde citaat).

Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad:

Het publiekelijk verspreiden of uitdelen van geschriften,afbeeldingen of ander materiaal en het verregaand bagatelliseren van "Hitler's Inferno" en "40 maanden Oranienburg" in combinatie met de inzet door IFUD of Human Rights / J.P. van den Wittenboer het waarschuwen tegen de gevaren van fascisme en onrecht,en de herinnering van het verleden levendig te houden als les voor de toekomst.Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het instellen van onderzoek naar of vervolging,indien de gedraging op zijn grondgebied is begaan niet afhankelijk is alleen van de aangifte door de aangever.Leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn hierdoor verplicht –proactief optreden- de verzoekschriften om strafvervolging in handen te stellen van de Hoge Raad der Nederlanden.Lidstaat Nederland heeft dit nagelaten,en voldoet hierdoor niet aan het kaderbesluit. (Verzoek onderzoek naar strafbare feiten waarvan de Hoge Raad in eerste aanleg kennis neemt – te weten ministers en staatssecretarissen personen in hun hierna gemelde betrekking beweerdelijk gepleegde ambtsmisdrijven als bedoeld in art. 76 RO- maar de opdracht tot vervolging ter zake van zodanige ambtsmisdrijven kan niet worden gegeven door de Hoge Raad maar uitsluitend bij Koninklijk besluit of bij een besluit van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (art. 119 Grondwet;art. 4-9 Wet van 22 april 1855,Stb.33,houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der Ministeriële Departementen;art. 483 leden 1 en 2 Sv.).

OSCE / ODIHR:

Citeer "Guidelines on the Protection of Human Rights Defenders" blz 19- 20,(OSCE/ODIHR-2014,ISBN:978-92-9234-885-4.(citeer):

C. confronteren stigmatiseren en marginalisering

37.
Staatsinstellingen en ambtenaren moeten zich onthouden van lastercampagnes,negatieve beeldvorming of de stigmatisering van mensenrechtenverdedigers en hun werk.Dit omvat de negatieve etikettering van verdedigers van mensenrechten,in diskrediet brengen van mensenrechtenwerk en mensenrechtenverdedigers of belasteren op geen enkele manier.

38.
Lidstaten moeten proactief maatregelen nemen om lastercampagnes tegen stigmatisering van de verdedigers van de mensenrechten, met inbegrip begaan door derden.Ze moeten publicaties natrekken en erkennen de noodzaak om de verdedigers van de mensenrechten en het belang te beschermen van hun werk,geef erkenning op individuele mensenrechtenverdedigers en daardoor versterking van de legitimiteit en de status die van hun mensenrechtenwerk in de samenleving., (einde citaat).

Berne Conclusions:

Aangenomen standpunten tijdens de "Joint Conference" OSCE / ODIHR Switzerland 10- 11 June 2014, Hotel Schweizerhof,Berne,Switzerland, "The Budapest Document 20 Years On" The OSCE and Human Rights Defenders.Een panel met diverse deelnemers en sprekers o.a. Nils Muižnicks, Council of Europe Commissioner for Human Rights.

Europees Hof van Justitie:

[Arrest van het Europees Hof van Justitie (grote kamer) van 9 december 2014- Peter Schönberger / Europees Parlement,(Zaak C-261/13P)].

Het petitierecht komt voor in de artikelen 20, lid 2, sub d, VWEU, 24, tweede alinea, VWEU en 227 VWEU alsook in artikel 44 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.Uit deze bepalingen tezamen volgt dat het petitierecht tot de fundamentele rechten behoort en wordt uitgeoefend overeenkomstig het bepaalde in artikel 227 VWEU.Het petitierecht is een instrument waarmee de burger aan het democratisch leven van de Unie deelneemt.Het is een van de wegen van de rechtstreekse dialoog tussen de burger van de Unie en zijn vertegenwoordigers.Het petitierecht, dat onmisbaar is voor de participatie van en de democratische controle door de burgers, versterkt dus de communicatie tussen het Parlement en de burgers en ingezetenen van de Unie, aan wie het een open, democratisch en transparant mechanisme biedt waarmee zij, indien legitiem en gerechtvaardigd, een buitengerechtelijke oplossing voor hun klachten kunnen krijgen. Anderzijds is het verzoekschrift een instrument waarmee de burgers van de Unie achteraf kunnen controleren of het recht van de Unie correct is toegepast.Verzoekschriften zijn immers een waardevolle bron van informatie waarmee tekortkomingen in het Unierecht kunnen worden opgespoord. Het Parlement verplicht is te voorzien in mechanismen die verzoekers in staat stellen toegang tot het Parlement te krijgen via doeltreffende en transparante procedures. Alleen de invoering van deze mechanismen kan dus worden onderworpen aan toetsing door de Unierechter middels een beroep wegens nalaten krachtens artikel 265 VWEU. Toetsing door de Unierechter is alleen geboden wanneer het Parlement een zodanige houding aanneemt dat sprake is van een ernstige en voortdurende schending van het petitierecht waardoor de uitoefening van het petitieinstrument als zodanig in het gedrang komt, met name wanneer het weigert verzoekschriften in ontvangst te nemen of deze niet beantwoordt. Een dergelijke houding vormt

immers een schending van de verpliehting die op het Parlement rust kraehtens de artikelen 20 VWEU en 227 VWEU en artikel 44 van het Handvest.Het Parlement moet niet alleen de ontvankelijkheid van verzoekschriften onderzoeken, maar de ontvankelijk verklaarde verzoeksehriften ook inhoudelijk beoordelen. De weigering om een verzoeksehrift inhoudelijk te behandelen belemmert de uitoefening van het petitierecht en ontneemt de indiener van het verzoeksehrift de mogelijkheid om een bijdrage te leveren aan de verbetering van het Unierecht en deel te nemen aan het demoeratisch bestel van de Unie in de zin van de artikelen 10, lid 3, VEU en 24, tweede alinea, VWEU. Een negatieve beslissing van het Parlement over de vraag of de voorwaarden van artikel 227 VWEU vervuld zijn moet zodanig worden gemotiveerd dat de indiener van het verzoekschrift kan zien aan welke van die voorwaarden in zijn geval niet is voldaan. Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld in punt 28 van zijn arrest Tegebauer/Parlement (T-308/07, EU:T:2011:466, punt28), beantwoordt een beknopte motivering, zoals die in het besluit van het Parlement in de zaak waarin dat arrest is gewezen, aan dit vereiste.

IFUD of Human Rights

de voorzitter

J.P. van den Wittenboer

-aanheehtingen-

(de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie)

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands

Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands

C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.

E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com

internet: http://ifudofhumanrights.webs.com

Phone:+31 -(0)6 50 425 552

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet

DE BEVOEGDHEDEN VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Deze EU-infopagina gaat over de bevoegdheden van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Het Hof van Justitie omvat drie rechtscolleges: het eigenlijke Hof van Justitie, het Gerecht van eerste aanleg en het Gerecht voor ambtenarenzaken. Bij het Hof van Justitie kunnen verschillende rechtsmiddelen worden ingesteld (zie artikel 19 VEU, de artikelen 251 t/m 281 VWEU, artikel 136 Euratom en Protocol nr. 3 betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, gehecht aan de Verdragen).

HET HOF VAN JUSTITIE

A. Rechtstreekse beroepen tegen lidstaten of instellingen, organen en instanties van de Europese Unie.

Het Hof doet uitspraak in procedures tegen lidstaten of instellingen die de krachtens het recht van de Europese Unie op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen.

1. Beroepen tegen lidstaten wegens niet-nakoming van een verplichting

Een dergelijke zaak wordt aanhangig gemaakt door:

— hetzij de Commissie, na een precontentieuze procedure (artikel 258): de staat krijgt de gelegenheid opmerkingen te maken (het met redenen omkleed advies) (1.3.8);

— hetzij door een lidstaat tegen een andere lidstaat, nadat de klacht eerst aan de Commissie is voorgelegd (art. 259).

Taken van het Hof van Justitie:

— vaststellen dat de betrokken lidstaat zijn verplichtingen niet is nagekomen. In dat geval is deze staat gehouden de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof;

— indien de Commissie van oordeel is dat de betrokken lidstaat deze maatregelen niet heeft genomen, kan zij (na de hierboven genoemde precontentieuze procedure) het Hof van Justitie verzoeken de lidstaat een forfaitaire som of dwangsom op te leggen, waarvan de hoogte wordt bepaald door het Hof op basis van een voorstel van de Commissie (artikel 260).

2. Beroepen tegen EU-instellingen tot nietigverklaring en wegens nalaten

Inzake: gevallen waarin een instelling een handeling heeft vastgesteld die in strijd is met het recht van de Europese Unie (nietigverklaring: artikel 263) of gevallen waarin een instelling, in strijd met het recht van de Europese Unie, heeft nagelaten een besluit te nemen (nalaten: artikel 265).

Aanhangigmaking: een zaak kan aanhangig worden gemaakt door de lidstaten, de EU-instellingen of door natuurlijke of rechtspersonen als de zaak betrekking heeft op een handeling die zich tot hen richt.

Taken van het Hof: het Hof verklaart de handeling nietig of verklaart dat er sprake is van nalatigheid. De betrokken instelling is gehouden de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie (artikel 266).

3. Overige rechtstreekse beroepen

Beroepen tegen een besluit van de Commissie waarbij een onderneming een boete wordt opgelegd (artikel 261).

Vorderingen tot vergoeding van schade die door de instellingen of hun personeelsleden is veroorzaakt (artikel 268),

Beroepen van EU-ambtenaren en andere personeelsleden tegen hun instellingen (artikel 270) — de bevoegdheid om hierover uitspraak te doen ligt momenteel bij het Gerecht voor ambtenarenzaken (zie hieronder).

Beroepen inzake door de EU gesloten overeenkomsten (artikel 272).

B. Indirecte beroepen: vragen over de geldigheid van handelingen, opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten (artikel 267)

Indien een zaak dat verlangt, is de nationale rechter in de regel gehouden het EU-recht toe te passen. Wanneer evenwel voor een nationale rechterlijke instantie een vraag wordt opgeworpen over de uitlegging van het Unierecht, kan deze instantie het Hof van Justitie verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen. Wanneer de nationale instantie optreedt als hoogste rechter, dan is zij daartoe zelfs verplicht.

C. Bevoegdheid in hogere voorziening

De bevoegdheid van het Hof van Justitie om in hogere voorziening uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg te toetsen, beperkt zich tot rechtsvragen. Een bij het Hof ingestelde hogere voorziening heeft geen schorsende werking.

Het Hof is tevens bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen uitspraken van gespecialiseerde rechtbanken (Gerecht voor ambtenarenzaken, zie hieronder) of beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg over prejudiciële vragen. Deze heroverwegingsprocedure is een uitzonderlijke procedure, die slechts betrekking kan hebben op gevallen waarin een ernstig risico bestaat dat de eenheid of de samenhang van het recht van de Unie wordt aangetast.

Wanneer de uitspraak van het Hof gevolgen kan hebben voor de beslissing in de procedure waarop de beslissing in eerste aanleg betrekking had, is er geen sprake van een beroep "in het belang van de wet".

INVLOED

Het Hof van Justitie is bij de Europese integratie een belangrijke factor en volgens sommigen zelfs een stuwende kracht gebleken.

A. Algemeen

Het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Costa/Enel* van 15 juli 1964 is van doorslaggevend belang geweest, omdat het Hof daarin bepaalde dat het Europese recht een autonome rechtsorde is die voorrang heeft boven het nationale recht van de lidstaten. Ook de uitspraak in de zaak *Van Gend & Loos* van 5 februari 1963 was van groot belang, omdat daarin werd bepaald dat

het gemeenschapsrecht rechtstreeks voor de nationale rechter ingeroepen kan worden. Andere belangrijke uitspraken hebben betrekking op de bescherming van de rechten van de mens, zoals het arrest van 14 mei 1974 in de zaak *Nold*, waarin het Hof van Justitie verklaarde dat de fundamentele rechten een integrerend deel uitmaken van de algemene rechtsbeginselen waarvan het de eerbiediging verzekert (2.1.2).

B. Specifieke onderwerpen

— Het recht van vestiging: het arrest van 8 april 1976 in de zaak *Royer*, waarin het Hof bevestigde dat een onderdaan van een lidstaat het recht heeft om op het grondgebied van willekeurig welke andere lidstaat te verblijven, onafhankelijk van de vraag of hem door het ontvangende land een verblijfsvergunning is verstrekt.

— Het vrije verkeer van goederen: het arrest van 20 februari 1979 in de zaak *Cassis de Dijon*, waarin het Hof van Justitie bepaalde dat elk product dat in een lidstaat legaal is geproduceerd en in de handel gebracht, in beginsel moet worden toegelaten tot de markt van elke andere lidstaat.

— De externe bevoegdheid van de Gemeenschap: het arrest van 31 maart 1971 in de zaak *Commissie/Raad* (*AETR-arrest*), waarin het Hof vaststelde dat de Gemeenschap de bevoegdheid heeft internationale overeenkomsten te sluiten op terreinen die onder het toepassingsgebied van de communautaire wetgeving vallen.

— Recente arresten waarin het Hof bepaalt dat lidstaten die richtlijnen niet of niet tijdig in nationaal recht omzetten, schadevergoeding moeten betalen.

— Diverse arresten met betrekking tot sociale zekerheid en mededinging.

— Arresten inzake schendingen van het Gemeenschapsrecht door de lidstaten; deze arresten zijn van essentieel belang voor de goede werking van de gemeenschappelijke markt.

Een van de voornaamste verdiensten van het Hof van Justitie was de formulering van het uitgangspunt dat de Verdragen niet star moeten worden uitgelegd, maar moeten worden bezien in het licht van de stand van de integratie en van de doelstellingen van de Verdragen zelf. Dit beginsel heeft het mogelijk gemaakt wetgeving uit te vaardigen op enkele terreinen waarvoor in de Verdragen geen specifieke bepalingen zijn opgenomen, zoals de strijd tegen aantasting van het milieu (zo heeft het Hof van Justitie in het arrest van 13 september 2005 (zaak C-176/03) bepaald dat het de Europese Unie is toegestaan maatregelen te nemen die verband houden met het strafrecht, indien dit "noodzakelijk" is om doelstellingen op het gebied van milieubescherming te bereiken).

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

(1.3.9.)

A. Bevoegdheden van het Gerecht van eerste aanleg (artikel 256)

Het Gerecht van eerste aanleg is bevoegd om in eerste aanleg kennis te nemen van beroepen op de volgende terreinen, tenzij het beroep wordt ingesteld door een lidstaat, een EU-instelling of de Europese Centrale Bank, in welk geval alleen het Hof van Justitie bevoegd is (artikel 51 van het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie ("het statuut")):

— beroepen tot nietigverklaring of beroepen wegens nalaten, ingesteld tegen de instellingen (artikelen 263 en 265);

— beroepen tot vergoeding van schade die door de instellingen is veroorzaakt (artikel 268); beroep inzake door of namens de Unie gesloten publiekrechtelijke dan wel privaatrechtelijke overeenkomsten (artikel 272).

Via het Statuut kan de bevoegdheid van het Gerecht van eerste aanleg tot andere terreinen worden uitgebreid.

Tegen de uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg staat beroep open bij het Hof van Justitie, echter uitsluitend voor zover het rechtsvragen betreft.

B. Bevoegdheden in eerste en laatste aanleg

Het Gerecht van eerste aanleg is bevoegd prejudiciële beslissingen te nemen (art. 267) inzake de in het statuut genoemde aangelegenheden. Deze beslissingen kunnen bij uitzondering door het Hof van Justitie worden heroverwogen, wanneer er "een ernstig risico bestaat dat de eenheid of de samenhang van het Gemeenschapsrecht wordt aangetast". De heroverwegingsprocedure heeft geen schorsende werking.

Wanneer de uitspraak van het Hof van Justitie gevolgen kan hebben voor de beslissing in de procedure waarop het arrest van het Gerecht van eerste aanleg betrekking had, is er geen sprake van een beroep "in het belang van de wet":

— in geval van heroverweging van beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg inzake beslissingen van gespecialiseerde rechtbanken (zie hieronder) verwijst het Hof van Justitie de zaak terug naar het Gerecht van eerste aanleg, dat gebonden is aan de beslissing van het Hof over de rechtsvragen. Wanneer echter de beslissing in de zaak, gelet op het resultaat van de heroverweging, gebaseerd is op dezelfde feiten als de feiten die ter kennis van het Gerecht van eerste aanleg waren gebracht, oordeelt het Hof van Justitie zelf over de zaak; wanneer het Hof van Justitie bij heroverweging van uitspraken van het Gerecht van eerste aanleg over prejudiciële vragen van oordeel is dat er een ernstig gevaar bestaat dat de eenheid of de samenhang van het EU-recht wordt aangetast, komt de beslissing van het Hof in de plaats van die van het Gerecht (artikel 256; artikel 62 van het statuut).

C. Vatbaarheid voor beroep

Tegen beslissingen van het Gerecht van eerste aanleg kan binnen twee maanden een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof van Justitie.

HET GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE

(1.3.9.)

Om het Gerecht van eerste aanleg te ontlasten, voorziet artikel 257 VWEU in de mogelijkheid tot het instellen van gespecialiseerde rechtbanken die in eerste aanleg kennis nemen van bepaalde categorieën van beroepen "in specifieke aangelegenheden". Overeenkomstig deze bepaling is bij Besluit 2004/752/EG, Euratom van de Raad van 2 november 2004 een Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie ingesteld, toegevoegd aan het Gerecht van eerste aanleg. Krachtens artikel 270 VWEU is het Gerecht voor ambtenarenzaken bevoegd om kennis te nemen van geschillen tussen de Europese Unie en haar personeelsleden. Het gaat om ongeveer 120 zaken per jaar op een personeelsbestand van ongeveer 35 000 personen. Deze geschillen betreffen niet alleen de arbeidsverhoudingen als zodanig (bezoldiging, loopbaanverloop, aanwerving, tuchtmaatregelen, enz.), maar ook de socialezekerheidsregelingen (ziekte, ouderdom, invaliditeit, arbeidsongevallen, enz.).

Het Gerecht voor ambtenarenzaken is ook bevoegd voor de geschillen tussen organen en instanties en hun personeelsleden ten aanzien waarvan het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is verklaard (bijvoorbeeld geschillen tussen Europol, het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) of de Europese Investeringsbank en hun personeelsleden).

Het kan evenwel geen kennis nemen van geschillen tussen nationale overheidsinstanties en hun personeelsleden.

Tegen beslissingen van het Gerecht voor ambtenarenzaken kan binnen twee maanden een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg.

Udo Bux
04/2014